

PARQUE NACIONAL MARÍTIMO-TERRESTRE DAS ILHAS ATLÁNTICAS DE GALICIA

Arquipélago de Salvoira

NORMATIVA Y RECOMENDACIONES PARA LA VISITA

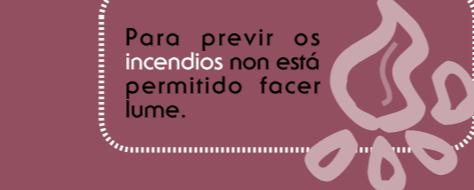
El Parque Nacional Marítimo Terrestre de las Islas Atlánticas de Galicia es un enclave natural privilegiado por sus valores naturales y culturales, tanto en su parte marítima como en la terrestre. Colabora en su conservación.

Nas illas non hai colectores de lixo, polo seu impacto visual e polos problemas ambientais que entrañan o transporte e o almacenamento de residuos. Cada visitante debe levar os seus residuos ao porto de orixe.

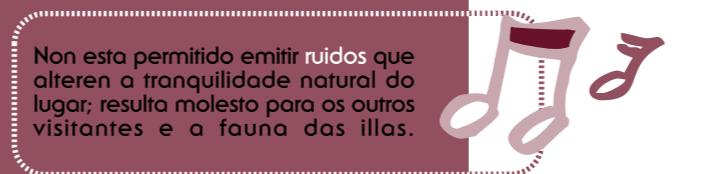
As cabichas constitúen un residuo especialmente difícil de retirar en praias e camiños. Apágaas ben e lévaas contigo.

Non se permite arrancar flores ou froitos, pois prexudica o desenvolvemento das plantas e redúcese o alimento para algúns insectos e aves.

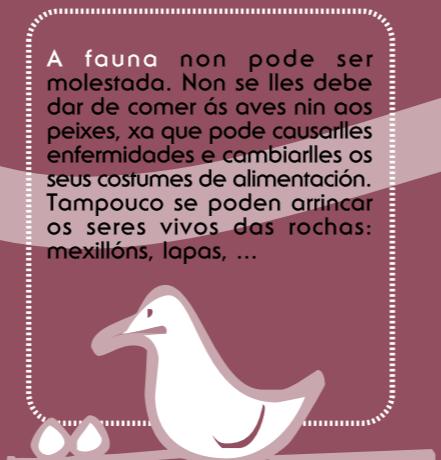
Non se permite acampar.

Para previr os incendios non está permitido facer lume.

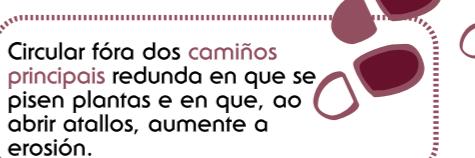
Non está permitido emitir ruidos que alteren a tranquilidade natural do lugar; resulta molesto para os outros visitantes e a fauna das illas.

A fauna non pode ser molestada. Non se lle debe dar de comer ás aves nin aos peixes, xa que pode causar-lles enfermidades e cambiar-lles os seus costumes de alimentación. Tampouco se poden arrancar os seres vivos das rochas: mexillóns, lapas, ...

As augas do Parque actúan como un dos poucos refuxios da vida mariña. A pesca deportiva está prohibida.

Circular fóra dos camiños principais redundá en que se pisen plantas e en que, ao abrir o tallos, aumente a erosión.

Para navegar, fondear e practicar submarinismo é necesaria a autorización do Parque Nacional.

A área branca das praias debece en gran parte aos restos das cunchas. Ademais nutren as plantas de duna. Está prohibido llevalas.

CONSELLERÍA DO MEDIO RURAL
UNIÓN EUROPEA
PARQUE NACIONAL MARÍTIMO-TERRESTRE DAS ILHAS ATLÁNTICAS DE GALICIA
FONDO EUROPEO DE DESARROLLO REGIONAL
www.mma.es/parques/laredo/islas-atlanicas/xunta.es
Oficina do Parque Nacional
Teléfono: 886 218090 / Fax: 886 218094 - e-mail: islas-atlanicas@xunta.es

O orxe é unha especie de sal mariño, aumentando así o metro das dunas ou dos acantilados das illas.

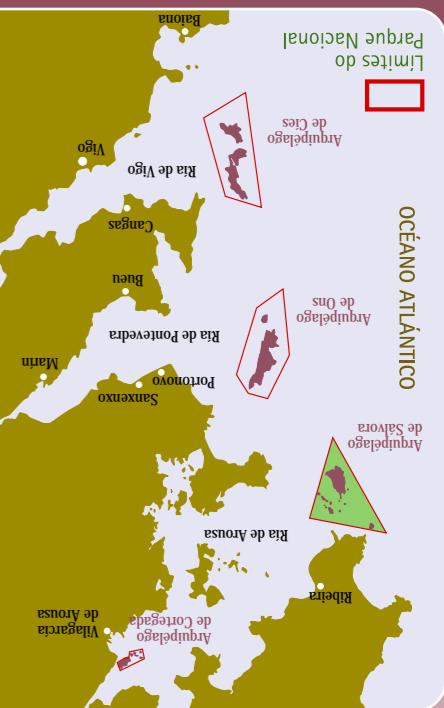
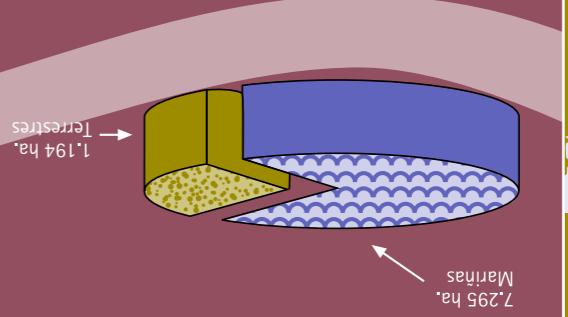
Dende sempre, os recursos mariños foron aproveitados polas poboacións insulares e costeiras da comarca. Hoxe en día esta actividad é unha regulada e única maneira de permitir a pesca tradicional.

O fondo mariño ao redor das illas é moi variado: de rocha, de arenal, de marea e de cascallo. Cada fondo ten unha vida característica propia, polo que as augas do Parque concentran unha gran biodiversidade.

As illas constitúen unha barrera natural que protexe as Rías Baixas da dureza do océano aberto, contribuindo a que estas constitúan un abrigo ideal para as especies mariñas.

Este é un espazo protexido moi singular, xa que é unha superficie e mar. Salvora, uns de Cíes fan de barreras naturais para proteger as Rías Baixas da dureza do océano, mentres Corégada se regaña dentro da ría. Nas illas, os Cíes fan de barreras naturais para proteger as Rías Baixas da dureza do océano, mentres Corégada se regaña dentro da ría.

RUTAS NO ARQUÍPÉLAGO DE SÁLVORA

Antes de empezar a camiñar, dalle a volta ó folleto e asegúrate de coñecer a normativa

Sálvora amósanos unha paisaxe con sorpresas

Sálvora é un arquipélago de contrastes. As suaves pendentes que vemos na illa principal agochan uns fondos mariños escarpados, como mostran os numerosos illotes rochosos que saen á superficie: Noro, Vionta, Sagres...

A cor gris das redondeadas rochas graníticas resalta sobre o verde da matogueira e o azul verdoso do mar.

Ademais é unha illa cunha longa historia, chea de lendas que poderás descubrir nas súas rutas.

O mato costeiro é a vexetación que domina neste arquipélago, sen grandes alturas e batido polos ventos oceánicos. O toxo e outras especies constitúen un valioso refuxio de espiñas para moitas plantas e animais de pequeno tamaño.

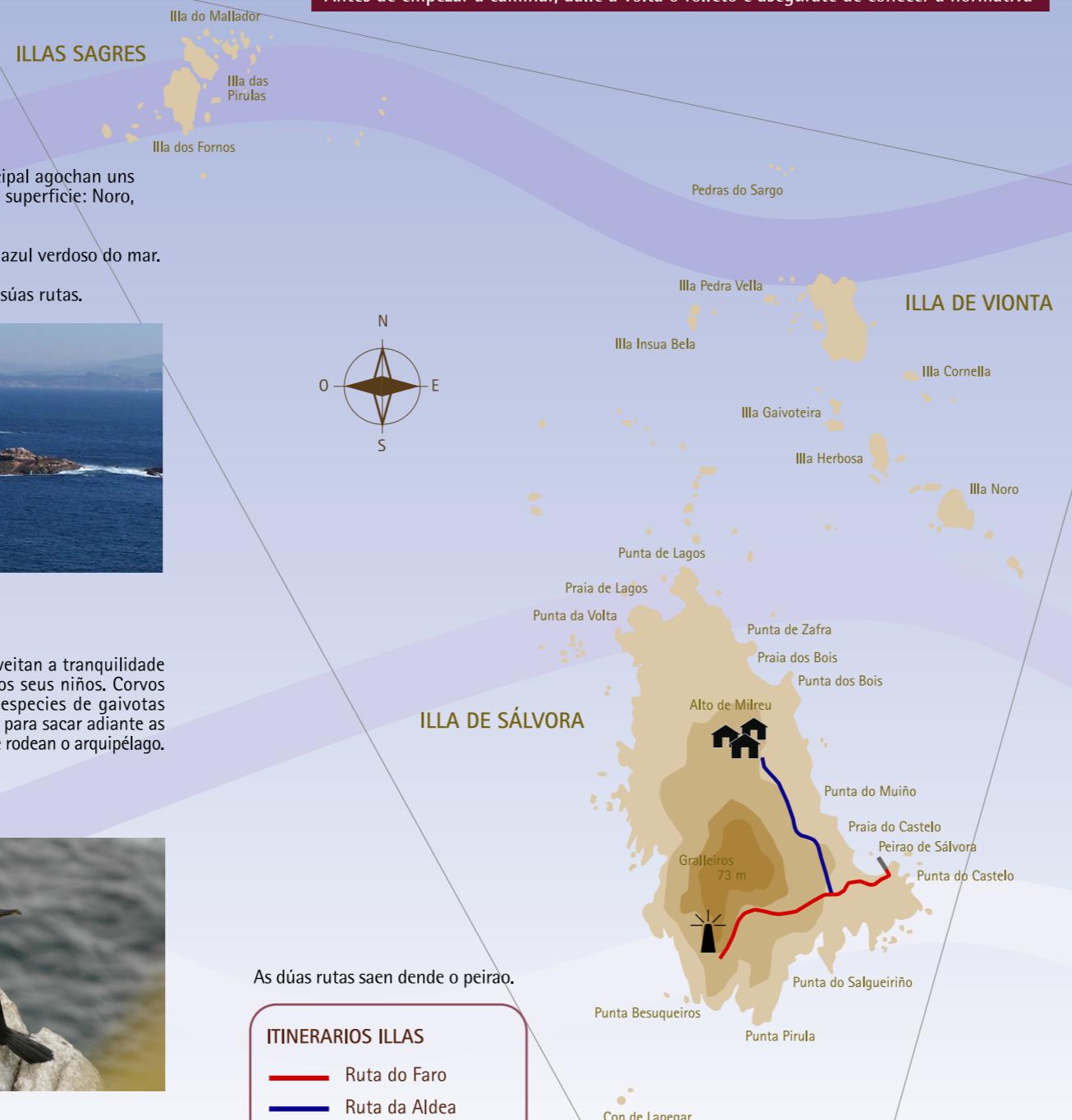

Nas illas atopamos unha subespecie de toxo especialmente adaptada ás duras condicións costeiras.

Miles de aves mariñas aproveitan a tranquilidade destas paisaxes para facer os seus niños. Corvos mariños crhistados e varias especies de gaivotas atopan o alimento necesario para sacar adiante as súas crías nas ricas augas que rodean o arquipélago.

Os corvos mariños crhistados pousanxe nas rochas baixas despois da pesca para secar a plumaxe.

As dúas rutas saen dende o peirao.

ITINERARIOS ILLAS

- Ruta do Faro
- Ruta da Aldea
(Só con guía autorizado)

1. Ruta do Faro

Distancia dende o peirao ao faro: 1,2 Km / Duración (só ida): 40 min. / Dificultade: baixa

O camiño entre o peirao e o faro percorre a zona sur da illa entre grandes bolos graníticos redondeados con curiosas formas. Esta ruta, sinalizada en cor vermella, está salpicada de lendas. Varios carteis informativos irán descubrindo por que hai unha serea na praia-duna do Almacén, entre que rochas xigantes se agocha a Santa Compañía e as historias de naufraxios ante o faro. Volveremos ao peirao polo mesmo camiño.

Os bolos, grandes rochas graníticas erosionadas polos ventos costeiros, son típicos da paisaxe de Sálvora.

O faro foi construído en 1921 tras o tráxico naufraxio do Santa Isabel.

2. Ruta da Aldea

Distancia dende o peirao á aldea: 1,3 Km / Duración (só ida): 30 min. / Dificultade: baixa

Polo camiño á antiga aldea de Sálvora só poderemos ir se nos acompañan guías autorizados polo Parque Nacional. Eles irán indicando o percorrido e aqueles puntos onde deberemos extremar as precaucións, pola nosa seguridade ou por tratarse de lugares fráxiles de grande interese para a conservación. Deste xeito gozaremos da visita sen causar prexuízos á natureza e ao patrimonio.

Os illotes que rodean o arquipélago son parte das zonas de reserva que preservan a súa gran riqueza biolóxica.

A antiga aldea de Sálvora, testemuña doutro tempo e doutro modo de vida, xace agora abandonada.